

en Række Smaabegivenheder et ganske fortroligt Indkig i en Millionbefolknings Levevis og Livsvilkaar, og det virkede ret uhyggeligt paa ham.

Han havde, da han i sin Tid lejede sine Værelser, udtrykkelig stillet den Betingelse, at han ikke fik Medlogerende, der kunde forstyrre ham i Arbejdet, og hans Værtinde havde ogsaa højtidelig lovet dette, ja endog fremvist et Politidokument, hvoraf det fremgik, at det ikke var hende tilladt at udleje mere end netop de to Smaaværelser, der nu var hans. Iøvrigt bestod hele Lejligheden kun af disse Værelser og saa et lille, gravmørkt Rum bagved Køkkenet, hvor der akkurat kunde staa en Smule Jernseng, og hvor Værtinden selv boede. Ikke destomindre havde han ikke været der mange Dage, før det stod ham klart, at der husedes i det mindste endnu eet Menneske i Lejligheden. Han var nemlig nogle Gange bleven vækket om Natten af en hul Mandfolkehoste og opdagede tilsidst, at den kom fra Forstuen eller rettere fra Rummet mellem dennes Loft og et skabliggende Aflukke derude, der tjente til Garderobe. Han havde da taget Værtinden i Forhør, men den mundrappe Kælling svor højt og helligt paa, at han gjorde hende Uret; selv da han nu en Søndag Morgen overraskede en ung, blegnæbbet Fyr ude i Køkkenet, hvor han sad i Skjorteærmer foran en Spejlstump og friserede sig, havde hun straks en Forklaring paa rede Haand. Han opgav herefter at komme tilbunds i Sagen, og det skønt han ikke var sikker paa, at hun ikke havde endnu flere Nattegæster forputtet omkring i Lejlighedens Huller og Kroge. En Nat hørte han nemlig samtidig med denne Hosten en dyb og tryg Snorken, der, saa vidt han kunde skønne, ikke kom fra Værtindens Kammer. Ved at forhøre sig